

Esport i espectacle

L'esport és una de les activitats formatives que l'home té a l'abast de fer. Mitjançant ell es pot aconseguir una estona de divertiment, una distensió muscular i nerviosa general i un relax per a tot el cos. Al mateix temps dona certa agilitat i desimboltura al cos, que garanteixen d'una manera relativa la salut de l'organisme, anul·lant certs «raqüitismes» i panxes excessivament desenvolupades que tan freqüentment trobem entre nosaltres.

A part de totes aquestes finalitats que he esmentat, generalment se n'hi aplica encara una altra no menys interessant: FER DINERS. Diguem, però, que la nostra competitiva societat, en tot moment incita als interessos econòmics, o sia a guanyar diners, i l'esport constitueix una possibilitat més per a poder-ho fer. En dues paraules: l'esport s'ha comercialitzat.

D'esports n'hi ha de moltes menes. N'hi ha de més complerts que d'altres, i n'hi ha, també, de més sans que d'altres, podent-se practicar de manera individual i de manera col·lectiva.

Crec que la majoria dels esports tenen una essència bona. Les circumstàncies que els envolten ja són més discutibles.

Davant l'esport trobem dues postures: els que el practiquen i els que el veuen practicar (per cert molts més). Dins del grup dels que el practiquen trobem també dues vertents: els que ho faran perquè, simplement, els agrada i els que ho fan per a guanyar-se la vida. Aquests darrers tenen molta més importància social que els altres i constitueixen la base d'aquella comercialització de la qual he parlat. Passem a veure tot seguit algun exemple.

D'entrada trobem el futbol; al nostre país i a la resta de l'Estat espanyol el futbol és tota una indústria, amb les seves principals característiques: existeixen uns productors (futbolistes, entrenadors, etc.), uns consumidors (públic que paga) i uns excedents de producció (guanys) que serveixen per a reinvertir-los en aquesta indústria (compra de jugadors, noves instal·lacions, etc.) i per a omplir les butxaques de segons qui. L'única diferència d'aquesta indústria amb una de normal és que aquesta darrera porta almenys algun benefici a la societat. Al voltant de la gran indústria del futbol en neixen unes altres de certa importància i subsidiàries de la primera, però amb la mateixa finalitat, com poden ser quinielles, diaris, etc.

En la nostra societat els esports que s'han comercialitzat (que són gairebé tots; ja he parlat d'algun, altres com la boxa a més ajuden a desenvolupar en la persona els instints de brutalitat i de violència, cosa bastant trista) han esdevingut un mitjà de despersonalització i un absorbent dels més complerts i eficaços que es coneixen.

És per això que setmanalment milers i milers d'individus no tenen cap més il·lusió i inquietud, com a persona civilitzada i responsable, racional per definició, que uns resultats esportius bastant passatgers i intrascendents. Tanmateix això és lamentable davant tants afers com hi ha que són d'interès públic, i que necessiten de la col·laboració i el treball de tots.

L'esplai és necessari; ara bé, els fanatismes són banals perquè hi ha altres coses que tenen prioritat, i ens cal, per damunt de totes les coses, ser persones.

PEP

Xile a Setembre de 1973

Darrerament a tota la premsa mundial Xile ha estat notícia. I de les de primera plana. Un cop d'estat militar ha enderrocant el govern de Salvador Allende, que pujà al poder per votació popular.

La tasca de l'esmentat president ens ha de deixar viva consciència del que significa servir al poble i de portar una política desinteressada, noble i honorada. Ens pot fer comprendre el que vol dir democràcia.

Salvador Allende es proposava portar la societat xilena fins a una estructura social més justa per la via pacífica, sense vessament de sang, i amb un ple afany de llibertat i d'igualtat entre els homes. Realment hem de dir que era ambiciós i valent.

Lamentem que aquest procés tan humanitari no hagi arribat a la seva fi i que hagi estat deturat per la força de la violència, i no podem fer menys que solidaritzar-nos amb el poble xilè que és l'afectat més directe i qui ha vist morir el seu president.

M. E.

ALMACEN DE VENTAS
AL SERVICIO DE LA CONSTRUCCION

CONSTRUCCIONES DEL VALLÈS, S.A.
SANTA EULALIA DE RONSANA (BARCELONA)

Teléfonos 52 y 101
Carretera de Barcelona, s/n.

Santa Eulalia de Ronsana

- LLEGIU...
- SUSCRIVIU-VOS A...
- COL.LABOREU A...
- ANUNCIEU A...
- PROPAGUEU..

RONSANA